

N:o 199.

Af herr **S. H. Kvarnzellius** m. fl., i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till ny förordning angående bevilning af fast egendom samt af inkomst.

Enligt § 4 mom. b) af nu gällande bevilningsförordning äro bland annat enskilda personer eller samfund befriade från erläggande af fastighetsbevilning för dem tillhöriga kyrkor och bönehus, för så vidt ägarne icke däraf hafva sådan inkomst, att de därför böra beskattas.

Anledningen till att dylik skattefrihet medgifvits är tydligen, att den verksamhet, för hvilken berörda byggnader äro afsedda, ansetts vara af sådan art, att den är för samhället i sin helhet gagnelig.

Ingen torde numera vilja bestrida, att nykterhetsverksamheten i hög grad bidragit till att höja vårt folk i många hänseenden och därigenom varit till stort gagn för landet.

Då så är förhållandet, synes det oss vara med rättvisa och billighet förenligt, att äfven de organisationer, som uppbära nykterhetsrörelsen, tillerkännas samma lättnader i skattehänseende som förenämnda ägare till kyrkor och bönehus redan åtnjuta, och detta så mycket hellre som det i allmänhet fattiga nykterhetsfolket i de allra flesta fall nödgats göra stora ekonomiska uppoffringar för att kunna förskaffa sig de fastigheter, som det behöfver för bedrifvandet af sin verksamhet.

Yrkanden i detta syfte hafva också redan förut vid flera tillfällen framställts i Riksdagen, senast år 1905 af herr A. Olsson i Mårdäng, utan att dock vinna Riksdagens bifall.

Då emellertid förenämnda motion i båda kamrarna omfattades med stort intresse och vann varmt understöd, hafva vi ansett lämpligt att nu, då Kungl. Maj:t i proposition n:o 47 framlagt förslag till ny bevilningsförordning, åter bringa denna angelägenhet under Riksdagens pröfning.

Bih. till Riksd. Prot. 1907. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 71 Häft. (N:o 199). 1

Vi hemställa alltså, att Riksdagen måtte besluta, att § 4 i det förslag till förordning angående bevilning af fast egendom samt af inkomst, som finnes intaget i Kungl. Maj:ts nådiga proposition n:o 47, måtte erhålla följande förändrade lydelse:

4 §.

Fastighetsbevilning erlägges *icke* af

a) staten;

b) akademier, vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk och barmhärtighetsinrättningar: för dem tillhöriga allmänna platser, tomter och byggnader; kommuner och andra menigheter: för dem tillhöriga, inom deras eget område belägna allmänna platser, tomter och byggnader;

regementen och officerskårer: för deras vid mötesplatser till begagnande under mötena uppförda byggnader;

enskilda personer eller samfund: för dem tillhöriga kyrkor och bönehus;

samt nykterhetsföreningar: för dem tillhöriga byggnader, afsedda för deras verksamhet;

allt dock endast så framt nu omförmälda allmänna platser, tomter, byggnader, kyrkor och bönehus icke lämna ägaren någon inkomst; börande i motsatt fall fastighetsbevilning utgöras för så stor del af fastighetens taxeringsvärde, som enligt den i instruktionen för taxeringsmyndigheterna bestämda grund motsvarar inkomstbeloppet;

c) — — — — —

(I öfrigt lika med förslaget i Kungl. Maj:ts proposition n:o 47 till årets riksdag.)

Stockholm den 1 mars 1907.

S. H. Kvarnzelius.

Oskar Berg.

L. Gust. Broomé.